

Meditsiinilise tõenduspõhisuse hinnang

Teenuse nimetus	<i>Neerubiopsia elektronmikroskoopiline uuring</i>
Taotluse number	EM_taotlus 14-01-15

1. Meditsiiniline näidustus teenuse osutamiseks;

Taotleja teeb ettepaneku muuta teenuse senine nimetus „Neerubiopsia elektronmikroskoopiline uuring“ - kood 66818/ teenuseks nimetusega „Koebiopsiate elektronmikroskoopiline uuring“ - kood 66818.

Elektronmikroskoopia (EM) kasutus on neeruhaiguste morfoloogilise diferentsiaaldiagnoosi tegemisel tänapäeval väga oluline paljudel juhtudel ja tegelikult laienemisel soovituslikult rutiinuuringuuna kõikidele neerubiopsiatele (Chang, 2012).

Kuna EM on diferentsiaaldiagnostiliselt vajalik ka harva esinevate pärilike neuromuskulaarsete haiguste (Goebel, 2013) ning mõnede spetsiifiliste teisi organsüsteeme (kops, süda, nahk, kasvajad) haaravate enamasti pärilike haiguste korral (Bush, 2017; Citti, 2013; Kholova, 2005; Hicks, 2011; King, 2013; El Hachem, 2014; Kim, 2015), siis on teenuse osutamise näidustused õiged, asjakohased ning põhjendatud Eesti oludes.

Samas on vajalik EM tegelik kasutuse vajadus Eestis erinevate haiguste diagnoosimisel erialapõhiselt epidemioloogiliste uuringute põhjal täpsustada kaasates järgmisi erialaaste: neuroloogid, reumatoloogid, pulmonoloogid, kardioloogid, dermatologid, onkoloogid, pediaatrid.

Ajaloost:

EM kasutuselevõtt meditsiinis, haiguste diagnostikas, sai võimalikuks umbes 50 aastat tagasi, möödunud sajandi 60-ndatel, 70-ndatel aastatel, tänu vastava tehnika arengule (Piece, 1964; Kay, 1965). Ultrastruktuuri uurimine oli suur edasiminek haiguste diagnostikas, sest tavalline valgusmikroskoopia ei võimaldanud sageli täpselt eristada rakustruktuure. Tegelikult esineb jätkuvalt diskussiooni siamaani paljude haiguspuhuste muutuste osas ning EM uuring koos VM ja immuunhistokeemiliste uuringutega koos võimaldab oluliselt paremini konkreetsetel juhtudel diagnoosi teha. Seetõttu kuulub EM kaasajal standartsest paljude haiguste diagnostiliste protokollide rutiini (Gordon, 2014). Ajalooliselt on välja kujunenud erinevate kudede hindamisel koematerjali fikseerimise ja EM uuringuks preparaatide valmistamise tehnikad ning neid on pidevalt täiustatud (Spurr 1969). See omakorda tingib kalli EM aparaatuuri pidevat kaasajastamist ja personali väljaõpet (Gordon, 2014).

EM neeruhaiguste diagnoosimisel

Mitte-kasvajaliste neeruhaiguste diagnostikas on neerubiopsia kesksel kohal ning hõlmab morfoloogilistest uuringutest nii VM, IF ja EM integreeritud hinnangut. Selle kohta on olemas ka praktilised juhendid. Varem on erinevate neeruhaiguste puhul kliinilises töös olnud kalli EM kasutuse osas eriarvamus ning alati pole nefroloog koematerjali EM uuringuks fikseerinud. See on tulenenud sellest, et juba VM ja IF alusel on sageli võimalik diagnoosi teha. Kuid kaasajal selline lähenemine enam ei õigusta ning uktrastruktuuri uurimine on

kujunemas rutiinseks uuringuks iga neerubioptaadi uurimisel. Rahvusvahelise neerupatoloogide seltsi poolt ongi seetõttu hiljuti algatatud ka sellise käsitlusjuhise loomine, kus oleks ära toodud elementaarselt vajalikud neerukoe uurimise meetodid (Chang, 2012). Viimase poole sajandi jooksul, eriti aastatel 1950-1980, on neeruhraiguste diagnostikas toiminud märkimisväärne edasiminek, mis on resultereerunud kaasaegse neeruhraiguste klassifikatsiooni tekkega (Liapis, 2013).

2. Tõenduspõhisus

2.1. kliiniliste uuringute järgi

Taotleja on toonud välja 6 ülevaateartiklit/kliinilist uuringut, mis hõlmavad EM tõenduspõhist rakendust tsiliaarse düskineesia (Shoemark, 2013), müopaatiate (Malfatti, 2014; North, 2014), neuronaalsete tseroid lipofuskinooide (Anderson, 2014), mitokondriaalse entsefalomiopaatiate (Kyriacou, 2006), ja lapseea difusse kospuhaiguse (Citti 2013) puhul. Tugevalt tõenduspõhiseid kliinilisi uuringuid nende haiguste korral EM kasutuse kohta ei ole tehtud, sest tegemist on peamiselt harva esinevate haigustega. Allpool toodud väljatoodud uuringute kohta peab ütlema, et need on igati asjakohased ning minu poolt on neid omakorda hinnatud ning täiendatud. Kui taotleja leiab, et EM-le ei ole alternatiivi, siis kuna enamik nimetatud haigusi on pärilikud, siis alternatiivselt on kaasajal võimalik konkreetse haiguse kaatluse korral diagnoosi teha kasutades mitteinvasiivset geeniuringut. Morfoloogiline, k.a. ultrastruktuuri hindamine annab juurde täpsema koekahjustuse pildi ja selle ulatuse. Lõpptulemusena saab geno- ja fenotüübi kirjeldamise abil + morfoloogia teha diagnoos. Seoses molekulaargeneetika arenguga on mõned autorid aga ka seadnud EM diagnostiline tähtsuse küsimärgi alla, mis on toodud ära ka taotlejal välja toodud artiklis (Kyriacou, 2006).

Nr.	Uiringu autorite nimed	Uuringu kvaliteet ¹	Uuringusse hõlmatud isikute arv ja lühiseloomustus	Uuritava teenuse kirjeldus	Esmane tulemus, mida hinnati	Muu(d) tulemused, mida mõõdeti/ hinnati	Alternatiivid millega võrreldi	Jälgi mise periood
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Shoemark (2013)	D Ülevaate Artikkel. Respiratoorse s süsteemis mukotsiliaarse t düsfunktsiooni põhjustavate haiguste ülevaate	1182 patsiendi kopsubiopsi a materjal	Tsiiliate ultrastruktuuri analüüs	Täpse diagnoosi kinnitus biopsiamaterjalist 97% uuritavatest	Ei ole	Kliiniline diagnoos ja nasaalse lämmastik oksiidi skriining-testi tulemus	20 aastat

¹ Märgitakse järgmiselt:

A – tugevalt tõenduspõhine (põhineb süstemaatilisel ülevaatel kõigist asjakohastest randomiseeritud kliinilistest uuringutest ja/või metaanalüüsил);

B – tõenduspõhine (põhineb vähemalt ühel korralikult disainitud randomiseeritud kliinilisel uuringul),
C – kaheldav või nõргalt tõenduspõhine (juhul, kui pole A ega B, aga tõenduspõhisus on kirjeldatud kirjanduse põhjal);

D – muu, selgitada.

		artikkel						
2	Malfatti (2014)	D Nemaliin müopaatia genotüübifenotüübi võrdlusuurинг	14 nemaliinmü opaatia patsienti NEB mutatsiooniga	Lihasbiopsia histoensümoloogilised, immunohistokeemilised ja ultrastruktuuri uuringud	Kliiniline haiguse raskusaste korreleerus EM leiuga	Eksoomi sekveneerimise analüüs; Lihaste kontraktiilsus	Ei ole	Retrospektiivne analüüs, lihasbiopsia võetud eri aegadel
3	North (2014)	D Kaasa-sündinud müopaatiate diagnostika juhend.	Välja töötatud kirjanduse ja ekspertide arvamuse alusel järgmise rahvusvahelise komitee poolt: <i>The International Standard of Care Committee for Congenital Myopathies</i>	Rahvusvaheliselt aktsepteeritud konsensusdokument kaasasündinud müopaatiate diferentsiaaldiagnosi tegemisel s.h. EM uuring	Vajalikud uuringud hõlmavad nii kliinilise pildi, morfoloogia ja geneetilised testid.	Ei ole	Geneetilised testid	Hõlma b kirjan duse ülevaadet enne 2014 aasta
4	Anderson (2013)	D. Ülevaate artikkel. Lapsee sagadesama lüsosomaalse haiguse, neuronaalsete tseroid lipofuskinoside (CLN) käsitlus	Ülevaate artikkel	Täpne erinevate CLN alavormide diagnostika kirjeldus, mis sisaldab põhjalikult EM uuringute vajalikkust peamiselt nahabiopsial ja lümfotsüütidel	Histopatoloogia, histokeemia, fluoresentsmikroskoopia, EM	Ekstratserebraalsed, erinevates kudedes esinevad muutused	Histokeemia- ja fluoresentsmikroskoopia	Ülevaade koosta tud enne 2013 a. teadmiste põhjal
5	Kyriacou (2006)	D Ülevaateartikel. Mitokondriaalsete entsefalomüopaatiate rutiinne morfoloogiligne diagnostika	48 patsienti	Rutiinse morfoloogilise diagnostika ülevaade põhirõhuga EM-le	Histoloogiliste, histokeemiliste ja EM meetodite võrdlev hinnang osakaalule diagnostikas	Seoses molekulaargeneetika arenguga on EM diagnostiline tähtsus eriliselt küsimärgi alla seatud.	Histoloogia, histokeemilised uuringud. Geneetilised testid.	2006 aastal
6	Citti (2013)	D Väikelaste difususse kopsuhraiguse diferentsiaaldiagnostika	12 väikelapse kopsubiopsia materjali uuring	Kopsukoe patomorfoloogia hindamine valgusmikroskoopia ja ultrastruktuuri alusel	Valgusmikroskoopia võimaldas eristada, kas tegemist oli surfaktandiga seotud anomaliaga või mitte. EM uuringul leiti täiendavalts spetsiifilisi lamell-kehakesi, mis on	Kopsukoe muude osade leiu kirjeldus	Ei ole	Uuring teostatud enne 2013

					iseloomulikud surfaktantpuu dulikkusele			
--	--	--	--	--	---	--	--	--

Kokkuvõte

Taotleja on viidanud EM kasutuse tähtsusele müopaatiate diferentsiaaldiagnostikas. Samas, seoses molekulaargeneetika arenguga viimastel dekaadidel on oluliselt täpsemaks muutunud pärilike müopaatiate diagnostika (Romero, 2013) ja kuigi EM on oluline komponent müopatoloogias, on see diagnostilisest arsenalist viimasel ajal siiski vähendatud ja sellega seoses EM kasutus vähenenud (Goebel, 2013). Kuna aga peamiste pärilike müopaatiate puhul esine suur geneetiline heterogeensus ja kindla geeni mutatsioon võib põhjustada erinevaid kliinilis-morfoloogilisi fenotüüpe, on siiani EM uuringust saadav informatsioon oluline täpsema diagnoosi tegemisel. Teiste välja toodud harva esinevate haiguste osas aitab samuti ultrastruktuuri teadmine täpsemat diagnoosi teha. Näiteks primaarne tsiliaarne düskineesia on harva esinev (Hosie, 2014), päriklik, autosomaalne retsesiivne haigus, mille diagnoosimisel on vajalik nasaalne või bronhiaalne biopsia ja spetsiifilise diagnoosi tegemisel on vajalik nii VM kui ka EM koeuuring (Bush, 2007). Kopsukoe biopsia koos ultrastruktuuri uuringuga on vajalik seletamatute difuussete kopsuhaiguste korral, sest EM võimaldab täpsemini hinnata muutusi ja eriti just surfaktant homeostaasiga seotud geneetiliste haiguste korral (Citti, 2013)

Eesti oludes saaks nimetatud haiguste EM uuringuid läbi viia.

Täiendavad näidustused ja uuringud EM kasutuse kohta, mida taotleja ei ole esitanud:

EM on kaasajal osutunud väga efektiivseks ka mitmete vähkkasvajate diagnostikas: Ewingi sarkoom/perifeerne neuroektodermaalne tuumor, neuroblastoom, rhabdomüsarkoom, madalalt differentseerunjud ümarakuline sünoviaal sarkoom, mesenhümaalne kondrosarkoom, väikerakuline osteosarkoom jt. (Kim, 2015). Maliigse mesoteloomi osas on näiteks patoloogidel konsensusdokument koostatud (Husain, 2013). Neuroblastoomi diagnoosimisel omab EM väga suur tähtsus. Neuroblastoom on kõige sagedasem soliidtuumor lapseeas, moodustades 15% kõikidest lapseea vähisurmadest. Sellel on iseloomulik halb prognoos ja väga kiire tuumori areng (Latimer, 2014). EM kasutusele diagnoosi tegemisel on viidatud ka bulloosse epidermiolüsi (El Hachem, 2014) ja viirushaiguste (Gentile, 2014; Müller, 2013) puhul.

2.2. oodatavad ravitulemused, sealhulgas ravi tulemuslikkuse lühi- ja pikajaline prognoos; võrdlus hinnangu punktis 2.1. esitatud alternatiividega;

Tänapäeval, seoses molekulaargeneetika arenguga ja geneetilise diagnoosi kättesaadavuse paranemisega on oluliselt täpsemaks muutunud pärilike haiguste diagnostika ja seetõttu EM kasutus mõnevõrra vähenenud kliinilises rutiindiagnostikas. Igal juhul annab aga EM koobiopsia hindamisel olulist infot, mis lubab teha täpse patomorfoloogilise diagnoosi. Lisaks taotleja poolt toodud haigusrühmadele, on tulnud juurde ka valdkondi, kus EM varem pole palju kasutatud (näiteks kasvajate diagnostika, südametransplantaadi protokollbiopsia vm.).

Ettepanek: Ma arvan, et EM lühi- ja pikaaegse kasutuseprognoosi saavad teha täpsemalt patoloogid, kes igapäevaselt puutuvad kokku erinevate koebiopsiate uuringutega ning on kursis haiguste elupuhuste patomorfoloogiliste diagnooside vormistamiste iseärasuste ja muutustega.

2.3. ravi võimalikud kõrvaltoimed;

Koebiopsiate puhul esinevad kõrvaltoimed (valu, veritsus jm.), mistõttu on alati patsiendi teadlik nõusolek vajalik. Samas peab ütlema, et kvalifitseeritud personali olemasolul on võimalik koebiopsia teha võimalikult säästvalt ja jaotades ratsionaalselt koetükk nii, et jätkuks tavahistoloogiliste uuringute kõrval ka EM uuringuks. See võimaldab hoiduda lisakoetükkide võtmisest.

Perifeerse närvibiopsiat tehakse harva, ainult siis, kui muude uuringute põhjal (kliinilised, laboratoorsed ja elektrofisioloogilised meetodid) pole õnnestunud diagnoosi teha (Weis, 2012). Kirurgiline närv eemaldamine põhjustab sensoorse defitsiidi ja sageli kroonilise valusündroomi. Närvibiopsia neuropatoloogiline hinnang põhineb parafinile ja resiiniplokkide poolpaksude lõikude hindamisel, kus on kasutatud konventsionaalseid ja immuunohistokeemilisi värvingsuid. Mõnedel juhtudel saab lisainfot kasutades ka täiendavaid uuringuid (krüostaatlõikude värvingsuid, EM jt.) (Weis, 2012)

2.4. teenuse kohaldamise tingimuste vajalikkus;

EM kuulub ühe uuringuna patomorfoloogilise diagnoosi juurde, mille teeb patoloog. Patoloog otsustab ka koos raviarstiga kas konkreetse haigusjuhu korral on kalli EM teostamine vajalik või mitte.

Arvestades ülaltoodud näidustusi on olenevalt konkreetsest haigusjuhust vajalik eriala spetsialistidest lõpliku diagnoosi tegemisel kaasata järgmisi spetsialiste: pediaater, neuroloog, meditsiinigeneetik, reumatoloog, kardioloog, pulmonoloog, onkoloog, dermatoloog vm. eriala arst.

3. Eestis kasutatavad alternatiivsed raviviisid;

Kuigi taotleja leiab, et EM-le ei ole alternatiivi, siis kuna enamik ülalnimetatud haigusi on pärilikud, siis alternatiivselt on kaasajal võimalik konkreetse haiguse kaatluse korral diagnoosi teha kasutades mitteinvasiivset geeniuringut. Morfoloogiline, k.a. ultrastruktuuri hindamine annab juurde täpsema koekahjustuse pildi ja selle ulatuse. Lõpptulemusena saab geno- ja fenotüübi kirjeldamise abil + morfoloogia teha lõplik diagnoos. Seoses molekulaargeneetika arenguga on mõned autorid aga ka seadnud EM diagnostiline tähtsuse küsimärgi alla, mis on toodud ära ka taotlejal välja toodud artiklis (Kyriacou, 2006). Seoses molekulaargeneetika arenguga viimastel dekaadidel on oluliselt täpsemaks muutunud pärilike müopaatiate diagnostika (Romero, 2013) ja kuigi EM on oluline komponent müopatoloogias, on see diagnostilisest arsenalist viimasel ajal siiski vähendatud ja sellega seoses EM kasutus vähnenenud (Goebel, 2013).

4. Tõenduspõhisus Euroopas aktsepteeritud ravijuhendite alusel;

Neuromuskulaarsete haiguste diagnostikas peetakse EM kasutust 1), „põhiliseks“, 2), „abistavaks“ ja 3), „raiskamiseks“ (Goebel, 2013).

- 1) Neuromuskulaarsete haiguste diagnoosimisel on EM vajalik selge diagnoosi tegemisel, lihasesisestesse inklusioonide olemasolu kindlakstegemisel.
- 2) EM annab täiendavat informatsiooni juba VM-1 leitud morfoloogiale olles abistavaks uuringuks diagnoosi tegemisel. Kaasasündinud, metaboolsete ja põletikuliste müopaatiate puhul saab kergemini ja palju usutavama diagnoosi, kui on kasutatud elektronmikroskoopiat.
- 3) EM on dignostilises mõttes raiskav uuring, kui seda kasutatakse muskulaardüstrofiate, neurogeense atroofia ja müotooniate diagnoosimisel (Goebel, 2013).

Kongenitaalsete müopaatiate diagnostilised juhised on koostatud kirjanduse ja ekspertide arvamuse alusel järgmise rahvusvahelise komitee poolt: *The International Standard of Care Committee for Congenital Myopathies*. Siin on EM uuring eraldi välja toodud mitmete müopaatia vormide puhul olulise diagnostilise analüüsina (North 2013).

Primaarne tsiliaarne düskineesia on harva esinev (Hosie, 2014), pärilik, autosomaalne retsesiivne haigus, mille diagnoosimisel on vajalik nasaalne või bronchiaalne biopsia. Spetsiifilise diagnoosi tegemisel on vajalik nii VM kui ka EM koeuuring (Bush, 2007). Euroopas on olemas ka hiljuti avaldatud käsitlusjuhendid (Strippoli, 2012)

5. Kogemus maailmapraktikas ja Eestis;

Ultrastruktuuri hindamine erinevate, harva esinevate peamiselt kongenitaalsete haiguste koematerjalides on taotleja poolt välja toodud asjakohaselt. Suurema haigusrühma moodustavad neuromuskulaarsed haigused, mille kohta saab lisainfot taotleja poolt viidatud veebilehel: Washington University, St. Louis, MO USA poolt loodud Neuromuscular Disease Center koduleheküljel aadressil <http://neuromuscular.wustl.edu/>.

Lisaks suureneb tänapäeval EM kasutus kasvajaliste haiguste diagnoosimisel, mille kohta olen eraldi välja toonud info punktis 2.1.

Transmissiooni elektronmikroskoopia (TEM) teenus, (milline on peamiselt kasutusel kliinilises diagnostikas) on kätesaadav kõikjal arenenud riikides ning seda meetodit aga ka lisaks skänneerivat EM kasutatakse tänapäeval kliinilise diagnostika kõrval laialdaselt ka teadustöös ja teistel erialadel (veterinaaria, füüsika jm.) (McMullan, 2006).

EM kohta on olemas mitmeid käsiraamatuid, millegist sagedamini viidatav on Richard ja Dickersini käsiraamat (Richard, 2000).

Taotleja poolt on kirjeldatud asjakohaselt EM kasutus Eestis: „Eestis on diagnostiliste biopsiate elektronmikroskoopilist uuringut teostatud püsivalt alates 1993. aastast ja pikka aega oli see ka tervishoiuteenuste nimekirjas. Lisaks neerubiopsia EM uuringutele on seni kõige enam EM uuringuid tehtud ja samuti on kõige suurem vajadus nende uuringute järelle lihaspatoloogiate diferentsiaaldiagnostikas“.

6. Teenuse tegevuse kirjeldus;

Ultrastruktuuri hindamine erinevate kudede biopsiamaterjalides on patoloogide üks erialapädevus ja rutiinse töö osa. Kõik patoloogid on saanud ka vastava ettevalmistuse. Lisaks valgus- ja immuunhistoloogilisele uuringule võimaldab transmissiooni elektronmikroskoopia (TEM) tänapäeval oluliselt paremini haiguste diagnoose teha. Patoloogid saavad biopsiamaterjali erialaspetsialistidelt, kes peavad oma haigete diagnoosi tegemisel muretsema ka vastava koematerjali tehes koebiopsia ja selle õigesti fikseerima enne edasisaatmist EM laborisse.

Taotleja poolt on asjakohaselt antud tegevuse üldise kirjelduse, kuid kindlasti tuleb TEM uuringuks saadetud erinevate kudede materjalide puhul arvestada vastavat koespetsiifilisust nii fiksatsiooni osas, fiksatsiooniaegade osas, kui ka plokkide valmistamise ja edasi juba poolpaksude ning siis ultraõhukeste lõikude tegemisel. Patoloog interpreteerib nii poolpakse kui ka ultrastruktuuri arvestades samal ajal ka valgus- ja immunohistokeemilist leidu.

Kokkuvõte: TEM uuringu vajaduse hindamisel ja otsesel tegemisel on oluline erialaspetsialistide ja patoloogide tihe koostöö ning omakorda TEM labori ja patoloogiateenistuse koostöö.

Ettepanek: küsida selles osas arvamust Patoloogide Seltsilt.

7. Eestis teenust vajavate patsientide arvu hinnang ja prognoos;

Taotleja poolt on hinnatud vajalike lihasuuringute mahuks Eestis on kuni 80 uuringut aastas ja lisaks sellele muude erinevate kudede biopsiate uuringute kogumahuks aastas kuni 20 uuringut aastas.

Taotlejal on toodud p3.1. all rida erinevaid kudesid haaravaid harvikhaigusi, mille kohta ma kardan Eestis ei ole levimusuuringuid tehtud. Taotleja ei ole ka viidanud, kas arvud nimetatud haigustest, mis on toodud välja p5.1. all põhinevad registri vm. kokkuvõttetel. Seega, patsientide hinnangu prognoos on taotlejal tegelikult spekulatiivne ja pigem suur.

Ettepanek: arvan, et siinkohal oleks asjakohane küsida patoloogide ja erialaspetsialistide arvamusi nende haiguste tegeliku levimuse ja TEM vajaduse kohta. Erialaspetsialistidest oleks vaja arvamusi pediaatritelt, neuroloogidelt, reumatoloogidelt, pulmonoloogidelt, kardioloogidelt, gastroenteroloogidelt.

Lisaks annaks infot teadmine kui suure hulga praegustest rutiinsetest organbiopsiatest (näiteks 1 aasta jooksul tehtud biopsiad) moodustavad need biopsiad, kus oleks olnud TEM uuring vajalik – seda saab teada pigem patoloogidelt.

8. Patsiendi isikupära võimalik mõju ravi tulemustele;

Koobiopsia tegemisel vajalik patsiendi teadlik nõusolek, siis on võimalik teostada vajalikud koeuringud. Vastasel juhul põhineb diagnoos kliinilis-laboratoorse ja uuringute (s.h. geenitestid) lekul.

9. Teenuse pakkuja valmsoleku, sealhulgas vajalikud meditsiiniseadmed ja personali kvalifikatsioon ning pädevus, võimalik mõju ravi tulemustele;

9.1. teenuse osutaja;

TEM saavad pakkuda patoloogid, kes muretsevad selle eest, et neil oleks koostööleping EM laboriga, kus tehniliselt materjal ette valmistatakse patoloogile interpretatsiooniks. Ultrastruktuuri hindamine on üks osa biopsiamaterjali komplekssest hindamisest, mis kuulub patoloogi töö juurde.

Ettepanek: küsida patoloogide arvamust TEM aparatuuri omamise osas ja/või praegu käigus olevate koostöölepingute kohta EM laboritega.

9.2. infrastruktuur, tervishoiuteenuse osutaja täiendavate osakondade/teenistuste olemasolu vajadus;

Eestis on mitme organisatsiooni juures TEM kättesaadav ning seetõttu ei ole probleemi koobiopsiate tehniline ettevalmistamisega biopsiamaterjali ettevalmistamisel.

9.3. personali täiendava väljaõppe vajadus;

Olemasolevate EM laborite juures on tehniline personal olemas. Koobiopsiate interpreerimisel on patoloogidel järgepidev erialatäiendus vajalik.

9.4. minimaalsed teenuse osutamise mahud kvaliteetse teenuse osutamise tagamiseks;

Taotleja poolt esitatud 100 uuringut aastas. Võimalik, et selline maht on asjakohane – samas peaks olema meil teadmine ülaltoodud haiguste esinemise kohta ja erialaarstide arvamus (vt. p. 2.4 ja 6.).

9.5. teenuse osutaja valmsoleku võimalik mõju ravi tulemustele;

Taotleja poolt adekvaatselt kirjeldatud.

10. Teenuse seos kehtiva loeteluga, sealhulgas uue teenuse asendav või täiendav mõju kehtivale loetelule;

Teenus on seotud kehtiva EM koodiga kood 66818 ja täiendaks seda teiste kudede EM uuringu osas.

Teenuse tütibi kohta on taotlejal esitatud asjakohased andmed.

Ettepanek: nagu toodud juba p.7.ja 9. All, arvan, et asjakohane oleks küsida patoloogide ja erialaspetsialistide arvamusi nende haiguste tegeliku levimuse ja TEM vajaduse kohta. Erialaspetsialistidest oleks vaja arvamusi patoloogidelt, pediaatritelt, neuroloogidelt, reumatoloogidelt, pulmonoloogidelt, kardioloogidelt, gastroenteroloogidelt.

11. Teenuse osutamiseks vajalike tegevuste kirjelduse asjakohasus ja õigsus Taotleja poolt adekvaatselt kirjeldatud.

Ettepanek: Detailsema TEM uuringu logistika osas on vaja küsida patoloogide arvamust TEM aparaatuuri omamise osas ja/või praegu käigus olevate koostöölepingute kohta EM laboritega.

12. Kokkuvõte

	Vastus	Selgitused
Teenuse nimetus	<i>Neerubiopsia elektronmikroskoopiline uuring</i>	Taotleja soovib laiendada koebiopisa EM uuring
Ettepaneku esitaja	Eesti Meditsiinigeneetika Selts	
Teenuse tõenduspõhisus taotluses esitatud näidustustustel võrreldes alternatiivi(de)ga	D	Tegemist harva esinevate haigustega, mistõttu arusaadav randomiseeritud uuringute puudumine
Senine praktika Eestis	Teenus varem Eestis kasutusel olnud üle 20 a	Momendil kasutusel neerubiopisa patomorfoloogia uurimisel, kood 66818
Vajadus	Taotleja esitatud kuni 100/a	Vajalik patoloogide ja kliiniliste erialade erialaspetsialistide arvamused selles osas.
Muud asjaolud	Teenuse osutamise logistika täpsustamine	Patoloogide arvamus TEM aparaatuuri omamise osas ja/või praegu käigus olevate koostöölepingute kohta EM laboritega.
Kohaldamise tingimuste lisamine	EM kuulub ühe uuringuna patomorfoloogilise diagnoosi juurde, mille teeb patoloog.	Patoloog otsustab ka koos raviarstiga kas konkreetse haigusjuhu korral on kalli EM teostamine vajalik või mitte

13. Kasutatud kirjandus

Anderson GW, Goebel HH, Simonati A. Human pathology in NCL. *Biochimica et biophysica acta* 2013; 1832: 1807-1826.

Andrew Bush, Rahul Chodhari, Nicola Collins, Fiona Copeland, Pippa Hall, Jonny Harcourt, Mohamed Hariri, Claire Hogg, Jane Lucas, Hannah M Mitchison, Christopher O'Callaghan⁸, Gill Phillips. Primary ciliary dyskinesia: current state of the art Review. *Arch Dis Child* 2007;92:1136-1140 doi:10.1136/adc.2006.096958

Cenacchi G, Tarantino L, Corbu A et al. The contemporary role of electron microscopy in neuromuscular pathology. *The European Journal of Translational Myology* 2007; 17: 167-171.

Chang A, Gibson IW, Cohen AH, Weening JJ, Jennette JC, Fogo AB; Renal Pathology Society. A position paper on standardizing the nonneoplastic kidney biopsy report. *Clin J Am Soc Nephrol*. 2012 Aug;7(8):1365-8. Epub 2012 Jul 12.

Citti A, Peca D, Petrini S et al. Ultrastructural characterization of genetic diffuse lung diseases in infants and children: a cohort study and review. *Ultrastructural pathology* 2013; 37: 356-365.

Dvorak AM, Monahan-Early RA. *Diagnostic Ultrastructural Pathology*. CRC Press, 1992.

El Hachem M, Zambruno G, Bourdon-Lanoy E, Ciasulli A, Buisson C, Hadj-Rabia S, Diociaiuti A, Gouveia CF, Hernández-Martín A, de Lucas Laguna R, Dolenc-Voljč M, Tadini G, Salvatori G, De Ranieri C, Leclerc-Mercier S, Bodemer C, Orphanet J. *Rare Dis*. Multicentre consensus recommendations for skin care in inherited epidermolysis bullosa. 2014 May 20;9:76. doi: 10.1186/1750-1172-9-76.

Gentile M, Gelderblom HR. Electron microscopy in rapid viral diagnosis: an update. *New Microbiol*. 2014 Oct;37(4):403-22. Epub 2014 Oct 1.

Goebel HH, Muller HD. Storage diseases: diagnostic position. *Ultrastructural pathology* 2013; 37: 19-22.

Goebel HH, Stenzel W. Practical application of electron microscopy to neuromuscular diseases. *Ultrastructural pathology* 2013; 37: 15-18.

Goebel HH, Stenzel W. Ultrastructural myopathology in the molecular era. *Ultrastruct Pathol*. 2013 Oct;37(5):328-31. doi: 10.3109/01913123.2013.810690.

Gordon RE. Electron microscopy: a brief history and review of current clinical application. *Methods Mol Biol*. 2014;1180:119-35. doi: 10.1007/978-1-4939-1050-2_7.

Hicks J, Wartchow E, Mierau G. Glycogen storage diseases: a brief review and update on clinical features, genetic abnormalities, pathologic features, and treatment. Ultrastructural pathology 2011; 35: 183-196.

Hosie PH, Fitzgerald DA, Jaffe A, Birman CS, Rutland J, Morgan LC. Presentation of primary ciliary dyskinesia in children: 30 years' experience. *J Paediatr Child Health*. 2014 Dec 15. doi: 10.1111/jpc.12791.

Husain AN, Colby T, Ordonez N, Krausz T, Attanoos R, Beasley MB, Borczuk AC, Butnor K, Cagle PT, Chirieac LR, Churg A, Dacic S, Fraire A, Galateau-Salle F, Gibbs A, Gown A, Hammar S, Litzky L, Marchevsky AM, Nicholson AG, Roggli V, Travis WD, Wick M; International Mesothelioma Interest Group. Guidelines for pathologic diagnosis of malignant mesothelioma: 2012 update of the consensus statement from the International Mesothelioma Interest Group. *Arch Pathol Lab Med*. 2013 May;137(5):647-67. doi: 10.5858/arpa.2012-0214-OA. Epub 2012 Aug 28.

Kay, DH (1965) Techniques in electron microscopy. Blackwell Scientific, Oxford

Kholova I, Niessen HW. Amyloid in the cardiovascular system: a review. *Journal of clinical pathology* 2005; 58: 125-133.

Kim NR¹, Ha SY¹, Cho HY¹ Utility of transmission electron microscopy in small round cell tumors. *J Pathol Transl Med*. 2015 Mar;49(2):93-101. doi: 10.4132/jptm.2015.01.30. Epub 2015 Mar 12.

King R, Ginsberg L. The nerve biopsy: indications, technical aspects, and contribution. *Handbook of clinical neurology* 2013; 115: 155-170.

Kyriacou K, Kyriakides T. Mitochondrial encephalomyopathies: a review of routine morphological diagnostic methods with emphasis on the role of electron microscopy. *Journal of submicroscopic cytology and pathology* 2006; 38: 201-208.

Latimer E, Anderson G, Sebire NJ Ultrastructural features of neuroblastic tumours in relation to morphological, and molecular findings; a retrospective review study. *BMC Clin Pathol*. 2014 Mar 31;14:13. doi: 10.1186/1472-6890-14-13. eCollection 2014.

Liapis H. Electron microscopy in kidney research: seeing is believing. *Ultrastruct Pathol*. 2013 Oct;37(5):340-5. doi: 10.3109/01913123.2013.810689. Epub 2013 Jul 22.

Malfatti E, Lehtokari VL, Bohm J et al. Muscle histopathology in nebulin-related nemaline myopathy: ultrastructural findings correlated to disease severity and genotype. *Acta neuropathologica communications* 2014; 2: 44.

McMullan, D (2006) Scanning electron microscopy 1928–1965. *Scanning* 17: pp. 175 CrossRef

Muehrcke, RC, Mandal, AK, Goioff, SP (1969) The clinical value of electron microscopy in renal disease. Arch Intern Med 124: pp. 1969.

Müller B¹, Heilemann M. Shedding new light on viruses: super-resolution microscopy for studying human immunodeficiency virus. Trends Microbiol. 2013 Oct;21(10):522-33. doi: 10.1016/j.tim.2013.06.010. Epub 2013 Jul 31.

North KN, Wang CH, Clarke N et al. Approach to the diagnosis of congenital myopathies. Neuromuscular disorders : NMD 2014: 24: 97-116.

Pease, DC (1964) Histological techniques for electron microscopy. Academic, New York

Richard G. Dickersin textbook: „Diagnostic Electron Microscopy: A Text/Atlas.“ 2006

Romero NB¹, Clarke NF. Congenital myopathies. Handb Clin Neurol. 2013;113:1321-36. doi: 10.1016/B978-0-444-59565-2.00004-6.

Sewry CA, Voit T, Dubowitz V. Myopathy with unique ultrastructural feature in Marinesco-Sjogren syndrome. Annals of neurology 1988: 24: 576-580.

Shoemark A, Hogg C. Electron tomography of respiratory cilia. Thorax 2013: 68: 190-191.

Spurr, AR (1969) A low-viscosity epoxy resin embedding medium for electron microscopy. J Ultrastruct Res 26: pp. 31 CrossRef

Strippoli MP, Frischer T, Barbato A, Snijders D, Maurer E, Lucas JS, Eber E, Karadag B, Pohunek P, Zivkovic Z, Escribano A, O'Callaghan C, Bush A, Kuehni CE; ERS Task Force on Primary Ciliary Dyskinesia in Children. Collaborators (35). Management of primary ciliary dyskinesia in European children: recommendations and clinical practice. Eur Respir J. 2012 Jun;39(6):1482-91. doi: 10.1183/09031936.00073911. Epub 2012 Jan 26.

Weis J, Brandner S, Lammens M, Sommer C, Vallat JM Processing of nerve biopsies: a practical guide for neuropathologists. Clin Neuropathol. 2012 Jan-Feb;31(1):7-23.

Hinnang ühiskonnale vajalikkuse ja riigi tervishoiupoliitikaga kooskõla kohta

taotlus nr	Tao tlus e nim etus	teenuse vastavu s tervishoi iu arenguk avadele	kindlustatu d isikute omaosaluse kohaldami se lubatavus teenuse eest tasumisel lähtudes „Ravikindl ustuse seaduse“ § 31 lõikes 3 sätestatud tingimustes t	teenuse vastavu s Eestis aktsepte eritud eetikapr intsiipid ele	teenuse osutamis eks vajaliku infrastru ktuuri olemasol u jätkusu tlikkuse ja kvalitee di tagamise ks;	teenuse võimalik mõju töötajate väljaõppele ja koolitusvajadusele ning loetelu muutmise ettepanekus esitatud olulisus eriala arengu seisukohalt.	teenuse tervishoiu poliitiline prioriteets us	Märk useid	
	vastab/ei vasta tervishoi u arenguk avadele	saab/ei saa rakendada omaosalust	vastab/e i vasta eetikapri ntsiipide le	osutamis eks infrastru ktuur on/ei ole olemas	nõua b /ei nõua tervis hoiu- töötajate jate täien davat välja õpet	mõjutab /ei mõjuta tervishoi u- töötajate koolitust ellimust	olulin e/vähe olulin e eriala areng u seisuk ohalt	prioriteetn e/ vajalik/ või /vajalikkus kaheldav	
E M- _ta otl us 14 - 01 - 15	Ne eru bio psi a ele ktr on mi kro sko opi lin e uur ing	vastab	Ei saa	vastab	on	nõua b	Ei mõjuta	olulin e	prioriteetn e